nad výkupem zlata a stříbra. Puncovny podřízeny jsou úřadům puncovním. Jako puncovny činny jsou berní úřady a to v Dolních Rakousích počtem 5, v Čechách 6, na Moravě 2, ve Slezsku 3, v Horních Rakousích 3, v Dalmácii 5, v Solnohradsku 1, v Haliči 11, ve Štýrsku 2, v Tyrolsku 2, v Přímoří 3; dále hlavní celní úřady v Brně, v Broumově (Horní Rakousy), v Chebu, v Celovci a Innomostí a správy solivaren v Gmundenu a Drohobyči (v Haliči).

X. Nařízení.

Shora citovaný puncovní zákon zaveden byl cís. nařízením ze dne 26. května 1866 č. 75 ř. z. ze dne 12. června 1866. Výnosem min. fin. ze dne 10. března 1872 č. 20 ř. z. nařízeno bylo sloučení známek úřadu kontrolního s punci čistého obsahu, takže podržely punce úplně dosavádní formu, velikost a znak svůj a jenom přičiní se k nim známka kontrolního úřadu na tom místě, které leží proti číslu udávajícímu čistý obsah.

Výnosem min. fin. ze dne 30. listopadu 1866 č. 149 ř. z. vydána byla prováděcí ustanovení k zákonu puncovnímu.

Výnos min. fin. ze dne 19. prosince 1868 č. 155 ř. z. nařizuje zvětšené punce čistého obsahu pro stříbrné nádobí stupně 3. (čistého obsahu), dále výnos ze dne 30. května 1868 č. 55 ř. z. uvádí novou formu pro punce vyjadřující cizozemský původ zlatého a stříbrného zboží (punce cizozemské).

Vyhláška min. fin. ze dne 8. července 1871 č. 66 ř. z. týká se zavedení menších puncí čistého obsahu pro stříbrné zboží stupně 2., vyhláška ze dne 29. prosince 1875 č. 3 ř. z. z r. 1876 obsahuje poplatkovou sazbu za vědecké a chemicko-analytické šetření při generálním zkušebním úřadu; naříz. ze dne 16. září 1878 č. 121 ř. z. (věst. min. fin. č. 32) pojednává o nakládání se zlatým a stříbrným nádobím dovezeným z cizozemska do našeho celního území, kteréžto předměty mají v sobě cizorodé součástky připojené v neznatelné a snadno oddělitelné formě.

Výnos min. fin. ze dne 9. července 1879 č. 18716 vytýká ustanovení o tom, jak nakládati jest s cizozemskými zásilkami zlatého a stříbrného zboží, svědčícími úřadům puncovním, a výnos ze dne 22. února 1893 č. 907 pojednává o kontrolních opatřeních při pravých drátech a předivech galvanicky pozlacených a při zboží z toho vyrobeném.

Punktace.

I. Pojem.

Punktacemi rozuměti jest prozatímní smlouvy, kterými se vytýkají podstatná ustanovení nějaké smlouvy, která teprve v budoucnosti má býti uzavřena, a ustanovení tato písemně se sdělají v určité listině stranami podepsané (§ 885 o. o. z.); jest tedy až smlouvě hlavní vyhraženo dohodnutí se stran o jednotlivých podrobnostech.

Proto jest potřebí k punktacím srovnalé vůle stran o hlavních bodech, tedy pokud jde o předmět smlouvy, o plnění a vzájemné plnění, kdežto smlouvou hlavní upravují se body vedlejší (místo plnění, doba plnění, vedlejší závazky), které bývají však pojaty již do punktací. Na čem se strany v punktacích sjednotily, jest po právu platným a účinným, a to musí býti též pojato do smlouvy definitivní, třeba by jednotlivé punktace příště obměněny byly dalšími úmluvami stran.

II. Punktace liší se od smlouvy předchozí (pactum de contrahendo) tím, že

1. podstatnou náležitostí punktací jest sdělání písemné listiny a podpis její od stran, kdežto smlouva předchozí může býti uzavřena ústně nebo písemně.

2. Punktace podržují právní účinnost bez rozdílu, zda a kdy dojde ke smlouvě hlavní. Rozhodnutí ze dne 20. listopadu 1883 č. 11191 poznamenává sice, že právo na realisaci (uskutečnění) smlouvy v punktacích obsažené zaniká vypršením delší doby, než zánik práv a povinností punktacemi smluvených nevíže § 885 o. o. z. nijakou dobou, pročež po právu lze spíše za to míti, že o punktacích platiti má jen všeobecná promlčecí lhůta, třeba z projevu vůle obou stran jasně sledovalo, že strany po sdělání punktací upustily od smlouvy hlavní.

3. Další rozdíl spočívá v tom, že moment důvěry, pokud se týká, nedostatek důvěry nebo jisté okolnosti neodnímají punktacím právní účinnosti, třeba by mezi tím stalo se plnění nemožným.

Toliko v jediné příčině shodují se punktace se smlouvou předchozí, že totiž podstatným znakem obou jest ujednání hlavních bodů; není-li tu tedy některého hlavního bodu, jsou i punktace i smlouva předchozí po právu (právně) neúčinnými.

III. Zbývá toliko ještě rozhodnouti otázku, zda při punktacích průchod má zásada § 887 o. o. z. (ústní úmluvy). Rozhodnutí ze dne 14. ledna 1868 č. 11584 nepřipouští tu zásady § 887 o. o. z., ježto § 887 dle celkového obsahu neodnáší se prý k úmluvám přípravným, nýbrž předpokládá jedině smlouvu definitivní a v konečné platnosti její. Než správnějším jest zajisté názor, že § 887 o. o. z. místo má i při punktacích v míře ovšem obmezené, a sice přípustny jsou bez nejmenších pochybností ústní úmluvy, které neodnášejí se k bodům hlavním, nýbrž týkají se jinakých modalit zamýšlené hlavní smlouvy, ať již učiněny byly současně nebo obsahují nové dodatky. Nepřípustny jsou však takové ústní úmluvy, které neshodují se s listinou co do hlavních bodů; byloť by jinak zcela illusorním nařízení § 885 o. o. z., že se má o punktacích sdělati písemná listina, kdyby strany měly na vůli odvolávati se bez obledu na to, že byla písemně sdělána a podepsána jimi listina, ještě na ústní úmluvy, které nesnášejí se s listinou.

IV. Právo mezinárodní.

V právu mezinárodním jsou punktace úmluvami, které mají býti základem a přípravou státních smluv teprve později k místu přicházejících. Tento druh punktací zove se preliminariemi, uvádějí-li se jednotlivé body, které mají tvořiti základ k dalšímu vyjednávání, podle kterého pak má býti uzavřena v podstatných částech smlouva hlavní. Punktace vyjadřují přítomné srozumění stran o hlavních bodech smlouvy teprve zamýšlené a tato má vytknouti zevrubně tyto hlavní body, jakož i body vedlejší stanoviti. Avšak takovéto punktace zavazují po právu smluvní strany s tou jedinou výjimkou, že by jich právní účinnost učiněna byla závislou na tom, bude-li uzavřena smlouva hlavní. Jinak platí pro preliminarie všeobecné mezinárodní zásady, které obvykly jsou při všech smlouvách státních, jmenovitě pak výhrada ratifikace (schválení).

Z pravidla umlouvají válčící státy vzhledem ke konečné smlouvě o míru preliminarie jakožto průpravné kroky k ní; preliminariemi uzavírají se smlouvy o klidu zbraní, takže v době klidu tohoto ujednati se má na základě sdělaných preliminarií smlouva o míru (mír).

V. Právo poplatkové.

Punktace ve smyslu § 855 o. o. z. posuzovati jest co do povinnosti kolkové jako formálné listiny a to i tehdy, nesplní-li se smlouva, neboť pouhé nesplnění smlouvy neosvobozuje ještě od povinnosti poplatkové, leč že by prokázáno bylo, že punktace hned od počátku byly neplatny a nicotny (rozh. ze dne 18. října 1887 č. 2770).

Poplatku podléhají též punktace o kupním jednání, kteréž vytýká zevrubně předmět koupě i kupní cenu, tedy hlavní body smlouvy kupní, třeba stanoveno bylo, že teprve později má býti »smlouva kupní uzavřena« (rozh. ze dne 25. dubna a ze dne 29. října 1878). Jak punktace, tak i listina o definitivní smlouvě podrobeny jsou poplatku jmenovitě v tom případu, jde-li o nějaké jednání podléhající poplatku stupnicovému, ježto nemá průchodu zásada § 62 popl. z., že totiž bezprostřední poplatek sluší z každého jednání právního toliko jednou jen vybírati — jestliže zapraviti jest z nějaké listiny poplatek následkem § 513 (rozh. ze dne 3. května 1877 č. 73.).

Půst.

Půst jest

1. zostřením trestu v tom spočívajícím, že trestanec v určitých dnech v témdni dostává pouze vodu a chléb. Zostření toto nastoupiti může jak při trestu žaláře (§ 19 trest. zák.), tak i při tuhém vězení (§ 253); v onom případu nesmí však býti uložen více jak třikrát v témdni a vždy ob den (§ 20), v tomto případu pak nastoupiti může v témdni nejvýše dvakrát (§ 254). Zostří-li se vězení prvního stupně postem, jest trestanec obmezen na stravu, která jest při tuhém vězení předepsána (§§ 254 a 245).

2. Jakožto trest disciplinární ukládá se půst osobám ve vyšetřování nebo trestancům, dopustí-li se přečinu nebo přestupku (dv. dek. ze dne 17. května 1833 č. 2614, ze dne 19. srpna 1836, č. 150 sb. zák. soud., min. nař. ze dne 16. června 1854 č. 165 ř. z., §§ 90 a 91, a ze dne 4. července 1860 č. 173 ř. z.), nebo poruší kázeň domácí a podobné předpisy.

Pro oba případy vyměřuje kvantum chleba výnos min. sprav. ze dne 7. října 1875 č. 13498. Výnosem min. sprav. ze dne 22. října 1873 č. 6882 bylo dále stanoveno, že v soudních věznicích s vazbou společnou dle možnosti má býti odložen výkon trestu tohoto (postu) na určité dny a dotyční vězňové mají býti v čas oběda odloučeni od vězňů ostatních, kteří k postu odsouzeni nebyli.

Osnova nového zákona trestního přijala rovněž (vedle jiných zostření) půst i jako zostření trestu v káznicích, věznicích a při vazbě (§ 13) i jako trest samostatný. Jako trest samostatný ukládá se půst při všech přečinech, které spáchány byly v době, kdy zločinec odbýval si doživotní žalář, pokud jde o zločin, na který stanoven jest trest smrti (čl. X. úvod. zák.). Jako zostření trestu i jako samostatný trest záleží půst v tom, že dostane se trestanci toliko vody, chleba a jednou teplé polévky, nebo jen vody a chleba. Jako zostření smí se uložiti půst toliko dvakrát týdně (§ 13), jako trest nanejvýš třikráte v témdni, avšak nikdy po dva za sebou jdoucí dny (čl. X. úvod. zák.).

Pustošení lesů viz Lesy a Právo lesní.